

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 23.

W B SRZODĘ DNIA 20. MARCA 1799.

Z Wiednia d. 13. Marca.

Posel nowego elektora Bawarskiego hrabia Fö ring, miał d. 9 t. m. pierwszą audyencyą u Cesarza Jmć a d. 10 u samey Cesarzowey Jmci. Na uczynione doniesienie o śmierci elektora Bawarskiego Teodora, zawdziął dwor na 10 dni żałobę.

Dla wsparcia bywszych Weneckich, a teraz pod jego panowaniem zostających iedwabnych fabryk, Raczył J. C. K. M. przez dekret swoy d. 12 lutego iak nayłaskawiey pozwolić, iż wszystkie iedwabne rękodziła Weneckie mogą bydź pod temi samemi warunkami, iak były dla Austryackiey Lombardyi i Toskanii przepisane, do wszystkich dziedzicznych krajow wprowadzane.

Rząd Francuzki zmocniwszy od kilku miesięcy znacznie woyska swoje na granicach Rzeszy, i dając przez swoje rozporządzenia poznać dalsze swoje wojenne widoki, d. 1 marca aktualnie przednia straż armii generała Jourdan przesła przy Kel za Ren, i od dyrektoryatu następujące wyśłało oznajmienie:

“ Woyska Cesarza Jmć, Króla Węgierskiego i Czeskiego, pomimo d. 11 frim. roku 6 (1 grudnia 1797) zasłęty w Rasztaadt ugody, przeszły za rzekę Inn i wyszły z granic dziedzicznych krajow. — Poruszenie to ma związek z marszem woysk Rosyjskich, które głośno mówią, iż przychodzą atakować rzeczpospolitą Francuzką, i aktualnie w krajach Cesarzkich się znajdują. — Rząd Francuzki zawsze wierny swem obowiązkom, zawsze ożywiony nayszczerszym życzeniem utrzymania pokoju, zawsze spodziewający się podobne znaleźć uczucia w Cesarzu Jmci, żądał zaspakalsiącego oświadczenia względem tego marszu woysk Rosyjskich i względem pozwolonego im przejścia. — Cesarz nic nie odpowiedział na to. Dyrektoryat wykonawczy widzi się więc przymuszonym do sprawiedliwej obrony i postawienia armii Francuzkich w miejscach iakich okoliczności wymagają, z powinności każdego rządowi należący, stania się o swoje bezpieczeństwo. Lecz oświadcza przytym, że życzenie tego

względem pokoju jest nie odmienne, i że w tym samym momencie, kiedy Cesarz Jmć przez oświadczenie przyjacielskie doniesie, że Rosyjskie woyska wyszły z jego państw, a woyska jego objęły nadząd położenia przez ugodę w Rasztadt umowione, armie Francuzkie cofną się do swych dawnych stanowisk. — Przyjęte od Wykonawczego Dyrektoryatu d. 2 Ventos roku 7 (20 lutego 179,) iedney i nierozdzielney Rzeczypospolitey Francuzkiej. Podpisano: Prezydent wykonawczego dyrektoryatu. L. M. Reveilliere - Lepeaux. Z rozkazu dyrektoryatu: Sekretarz jeneralny Lagarde. Wiernie przepisane: minister wojenny Scherer. “

Przez takowy krok został Cesarzki kommanderujący jenerał, feldmarszałek Rzeszy, Arcy Xzę Karol, przymuszony, d. 4 z armią Cesarzką przysięść zarzekę Lech, i wydać z tey okoliczności imieniem Cesarza Jmć niżej wyrażoną odezwę.

Francuzki jenerał Jourdan wydał przy tym w mocnych i nieprzystoynych wyrazach odezwę do Francuzkiej armii, po czym nastąpiła wcale umiarkowana i w przystoynych wyrazach napisana odezwa Arcy Xcia Karola.

Oto jest wyżey wspomniona odezwa Arcy Xcia Karola:

“ Woyska Francuzkiej Rzeczypospolitey nie tylko że na prawem brzegu Renu i innych granicach państwa Cesarzkiego znacznie pomnożone zostały, ale procz tego pomimo zasłęty woyskowej ugody, wśród zawieszenia broni, warownią całę Niemieckiey Rzeszy, fortecę Ehrenbreitsstein przez blokadę do poddania się przymusiły, i onę potym osadzili. — Woienne to z Francuzkiej strony przedsięwzię

cie, połączone z wezwaniem 200,000 ludzi we Francyi do broni, tudzież gwałtownym werbowaniem w Szwajcaryi, kazało się niebezpiecznych zamiarow obawiać, i przymusiło J. C. K. Mość do przedsięwzięcia rownie z swey strony środków bezpieczeństwa.

J. C. K. Mość przyzwyczajony zawsze dochowywać iak naysciślejszych umow, okazał swoje życzenie do utrzymania pokoju w każdym zdarzeniu, w tak umiarkowanym i przekonywającym sposobie, iż rząd Francuzki nie ma najmniejszego powodu do przeciwnego rozumienia.

“ Lecz gdy niespokoyne przedsięwzięcia Francuzkiej Rzeczypospolitey dla utrzymania spokoyności, codziennie groźniejszymi się stały, został J. C. K. Mość przymuszony, w miarę postępow Francuzkich, do przedsięwzięcia z swey strony środków bezpieczeństwa, azatym do wyruszenia rownie woysk swoich z miejsc, w których dotąd spokoynie stały, i kazania im osadzić stanowisk, iakich okoliczności wymagać mogą. “

“ Gdy J. C. K. Mość do tego kroku rownie z bacności na niebezpieczeństwa, któremi większa część Rzeszy jest zagrożona, iako też dla zabezpieczenia swych własnych dziedzicznych krajow skłoniony został, rozumie iż takowy jego postępek, nietylko że od wszystkich dobrze myślących i opowszechnie dobro starannych współczłonkow Rzeszy pochwalony zostanie, ale nadto niewątpi, iż dla własnego jego zaspokoienia uznają w tym przygotowaniu środki do powszechnego bezpieczeństwa i wszelakiey obrony powszechnych granic Rzeszy, ile że takowy

krok wypływa z winney staranności i zastoiniow i go driedniczych własnych krajow, do którego kilkokrotnie nader groźące przedsię wzięcia rzezypospolitey Francuzkiej powod daly.“

Z Paryża d. 24 Lutego.

Jenerał Millet Murreau, wydawca'pოდroy Peyrouse, zostal na miejscu Scherera ministrem wojny. Ostatni ma d. 27 do Włoch wyjechać. — Dziennik jeden pół urzędowy mówi, iż nadzieja pokoru i szczeru रुपeknie nie zniknęła. — Rząd kazał złożyć w Chalons dla przesłania do Szwajcaryi kilka baryłek pieniędzy, które 200.000 fr. wynoszą. Jedna z nich mająca w sobie 20,000 fr. została w nocy w czasie wyjazdu ukradzioną. — Z Brest donoszą, że kontra admirał Renaudin, komendant sił morskich w tym porcie, odebrał rozkaz udania się do Neapolu, dla urzędzenia tam marynarki. Ma zlecenie udać się jak najszybciej na miejsce swego przeznaczenia i nie wstępować nawet do Paryża. Weźmie z sobą jednego kapitana pawilonu z Rochefort.

Spokojność publiczna zdaje się być zagrożona w niektórych częściach departamentow Sarth i Maio. Starają się nakłonić dawnych szuanow do uchwycenia znowu broń; lecz wiele znajdują w tym trudności. Te same plany i te same pobudki pokazują się w departamentach Wandu i Sewr. Kupy łotrów formują się tam, dla działania spólnie z temi, co napastują niektóre kantony departamentow Sarth, Maienny Ill. i Vilaine; ale przedsięwzięto środki do zapobieżenia powiększaniu się tych łotrów. W departamencie Manche zdaje się, iż niektórzy dowodcy szuanow dla tego się tylko poddali, aby bezkarnie nai-

grawali się z ustaw rzezypospolitey. Z ich liczby jest Bois-Martel, który rozporządził znowu swe rabunki i zaboystwa. Inni dowodcy rekrutują w tym kraju i w bylszey Bretanii.

Jeden z wyprowadzonych, którzy się udali na wyspę Oleron, pisze, że on i jego towarzysze nieszczęścia bardzo gromoznie od tamtejszey administracyi i komendanta przyjętemi bali, że d. brze żyją i nie wydaią nawet z mieszkaniem po 100 fr. na miesiąc, że Doumer jako najbogatszy dał im stoł, i że wiuszują sobie, iż stali się posłusznymi ustawie, którą dyrektoryat ostodził. — Wczoray doznał śmy tu gwałtowney burzy powietrza; około pół nocy widziano promienie ognia jak błyskawica: wiele kominow zostało oblonych. — Od 15 dni przestrzegają, iż znacznie spadła prowizya od pieniędzy. Handel Paryża o wiele się polepszył, co winni śmy po większey części i dobremu teraz położeniu zmiankowej kasy.

Dnia 26. Lutego.

Otrzczenie rezolucyi względem opłaty od soli wielkie sprawiło wrażenie. Obroncy tego podatku widzą w otrzczeniu go przez radę starszych, formalny zamiar przeciwienia się rządowi w jego skarbowych planach; uważają że nie ma tylko ten sposob do zastąpienia niedoboru, który się codziennie zwiększa, i że dyrektoryat sam oświadczył, iżeli mu odmowią tego źródła, on nie ręczy za przyszłość. Ci, którzy chwają odrzucenie, utrzymują, że dobro ludu powinno być najszybciej, że opinia publiczna była przeciw temu podatkowi, nakoniec, że pokoy, iżeli go chcą, dostarczy dosyć sposobow do dopełnienia niedoboru.

Dyrektoryat zatrudnia się ciągle naydogodniejszymi sposobami do poskromienia nadużycia władzy i oszukaństwa, iakie się we Włoszech dzieją. Oddalił kilku agentów, między innemi Balsala, który się znajdował w Neapolu. Faypoult i Amelot, kommissarze cywilni we Włoszech, są także ziożeni. Lhomont, który był jeneralnym konsulem w Smiernie, i Abrial kommissarz dyrektoryatu przy trybunale kassacyi, zastąpią ich miejsca. Następujący list iednego cywilnego agenta przy armii Neapolitańskiej, ogłoszony przez nasze dzienniki, wystawia stan rzeczy w tej okolicy.

” Powiedzmy prawdę, iako przytomni i prawie offiary zapalczywości i zemsty ludu tych okolic, iż nie można sobie wystawić do iakiego stopnia on jest straszny, kiedy się mści rabunku swych własności, zgwałcenia swych żon, zaboystwa starców i obelgi w iego opiniach religii! Prawda jest, iż 15,000 Francuzów zniszczyli armią od 114,000 ludzi; lecz w kilka dni te 15,000 ludzi zostały 10 częścią zmniejszone przez insurrekcyę lub mocny odpor Lazaronów w Neapolu. Nie trzeba się mylić [względem przyczyn, które sprawiły tak smutne skutki. Niekarność procz placu boju, sromotne rabunki, upoważnione przykładem niektórych szefów, nie postuszeństwo władzom ściągnęły zapalczywość, której tyle Francuzów padło offi-rą, i całej armii pociągnie za sobą zniszczenie, jeżeli dyrektoryat nie wyda słusznych wyroków przeciw ludziom, którzy tyle niesprawiedliwości upoważniają, lub ich bez kary zostawi. Niechay się zapamiętają tych, którzy widzieli uciekających z Beldru robotników iedwabiu, których

król Neapolitański z tak wielkim kosztem zgromadził. Powiniennem procz tego wezwąć świadectwa tych, którzy widzieli po oddaleniu się główney kwatery z zamku Caserta, pozabierane z tamtąd kobierce i pokrowce. Ktoż potrafi odmalować zapalczywość tych ludzi, którzy potłukli ostatki pięknego gabinetu historyi naturalney, których nie mogli zabrać, którzy rościęli szablami przedziwną momią szukając w niej złota! Przypisują słusznie niezgodę w administracyi armii świeżemu wyrokowi dyrektoryatu, przez który postanowił razem kommissarza cywilnego, kontralora przychodów i wydatków, i kassjera; ieden od drugiego nie zależący, wszyscy nie postuszni, pomnażają tylko trudności w służbie, a co większa podają sposoby i okazyją do rabunku. Niechay rząd pomyśli nakoniec, że zostaniemy oddzieleni na końcu Włoch, że wyrok śmierci naszej będzie hasłem, wszystkim ludom we Włoszech, obudzonym ze snu przez niedostatek i chcącym się mścić przeciw naszym współziomkom!,, — Zapewni się, iż wszyscy agenci we Włoszech będą zastąpieni przez środkową kommissją z trzech członków, która całą administracyą tego ważnego kraju utrzymywać będzie.

W przyjacielu ustaw czytamy list obywatela Gaze adiutanta kommanderującego jenerała w St. Domingo. Zamierzam iego jest usprawiedliwić jenerała Toussaint-Louverture. ” Starano się (mowi obywatel Gaze) odmalować tego jenerała iako nieprzyjaciela rzeczypospolitey, w tym samym momencie, kiedy on nayroztrośniejsze brat środkki dla wsparcia i zakwitnienia kolonii, do której odredzenia i bezpie-

czeństwa nie mało się przyłożył. Po wyjeździe agenta Hedouville niedostawało kolonii najpierwszych potrzeb, a magazyny były napełnione płodami kolonii, które do najniższej spadły ceny, generał Toussaint Louverture bardzo się zastanowił jakby opatrzyć armię i mieszkańców w żywność. Generał ten obawiał się razem, aby plantownicy nie ostygli w swej gerliwości i emulacji, którym nie można było zapłacić ich należności, z przyczyny niemożności sprzedania ich szacownych towarów. W takich okolicznościach kupcy Kapu przekonani o potrzebie ożywienia znowu handlu, wpadli na myśl udania się do zjednoczonych stanów, dla wzięcia chęci zysku w Amerykanach i dla nakłonienia ich do handlu zamiany na cukier i kawę za rzeczy pierwszej potrzeby i inne towary. W takim położeniu, w jakim się kolonia znajdowała, mogłże generał Toussaint przeciwieć się temu przedsięwzięciu?... Obywatel Banel, kupiec Kapu, udał się na ląd dla otwarcia przez siebie lub przez innych handlu między kolonią i zjednoczonymi stanami, na moment zawieszono. Po wyłuszczeniu tym tak prostym i prawdziwym, pytam się człowieka najuprzedzniejszego, czy postępek kupców Kapu, wynikający z nagłej potrzeby, może być źle rozumiany i widoki generała Toussaint podejrzanemi czynić? „

List z Dinan donosi, że piorun spalił kościół dekadowy w tym mieście. To samo stało się dnia 13 w Fougères, z kąd ogień rozszedł się i siedem domów pobliskich spalił. — Dziennik Feuil du jour pisze pod artykułem z Strasburga: „Wiadomość ogłoszona w wielu dzienni-

kach, o podzieleniu Mogunckiej armii na trzy osobne armie jest nie prawdziwa. Armia ta zachowuje do tego dnia nazwisko armii Mogunckiej, a mianowana armia niższego Renu pod rozkazami generała Bernadotte nic więcej nie jest tylko dywizya Mogunckiej armii, która pod rozkazami generała Jourdan rozdzielona na obydwóch brzegach Renu od Düsseldorf do Landau stać będzie. Ta dywizya nie jest przeznaczona do czynienia zaczepnie. „

Dnia 27.

Redaktor dzisiejszy ogłosił następujące pisma. Wyrok 3 Ventose (21 lutego) Dyrektoryat wykonawczy stanowi. Art. I. Obywatel Scherer minister wojenny mianowany jest generałem kommanderującym armii Włoskiej i Neapolitańskiej. II. Generał Macdonald zostanie przy dowodztwie armii Neapolitańskiej pod rozkazami jen: Scherer. Niniejszy wyrok do dnia uchwał w pisanym zostanie.

Drugi wyrok pod tymże dniem. — Dyrektoryat wykonawczy stanowi: iż obywatel Millet-Murreau generał brygady inżynierów mianowany jest ministrem wojennym na miejsce obywatela Scherer mianowanego generałem kommanderującym armią Włoską i Neapolitańską. Niniejszy wyrok do dziennika uchwał ma być wpisany, podpisano. L. M. Reveilliere Lepaux Prezydent, Lagarde sekretarz generalny.

Dyrektoryat wykonawczy do obywatela Scherer ministra wojennego w Paryżu 8 Ventose (26 Lutego) roku 790.

Obywatelu Ministrze! Dyrektoryat wykonawczy wzywa cie do dowodzenia armiami Francuzkimi we Włoszech, nie miał w zamiarze jak tylko dać żołnie-

rzem republikańskim, godnego ich waleczności wodza. Z zalem widzi cie opuszczającego urząd ministra, na którym od dałeś prowadzić usługi; lecz wiadomo mu jest, iż urząd którego naywięcej pragniesz, jest ten na którym momentalne okoliczności mogące uczynić naypożyteczniejszym oyczynie i dać ei sposobność nayskuteczniejszego sprawie wolności służenia. Zapewniony jest o naywiększej Twojej gorliwości w sprawowaniu nowych twych obowiązków, tak iak Ty powinienes być pewnym o dalszym iego szacunku i o iego staraniu, iż ci dostarczy wszelkich sposobow które od niego zależeć będą, dla wspierania twego patryotyzmu i twoich talentow. Podpisano *Barras Prezydent.*

Redaktor ogłasza także urzędownie list z Malty pod d. 11 Pluvios (30 stycznia) w następujących wyrazach:

” Znajdujemy się zawsze w pośrodku moderczego ludu. Doświadczenie przeszłych czasow nakazuje nam brać mocne środki do zabezpieczenia się od wewnętrzney napaści. Co zaś do zewnątrz, mamy dobre szanse, odwagę, cierpliwość, a takie twierdze zniszczą wszelkie nieszczęśliwe nieprzyjaciół usiłowania. Przeszło 800 nastych marynarzow podzieleni są po zamkach i bateriach; co noc odprawują strażę brzegow, codziennie zatrudniają się wyładowaniem przybywających okrętow, przewożeniem z iednego do drugiego portu żołnierzy, żywności i amunicyy, lecz im służba ich jest prawokitsza, tym się bardziej ich gorliwość i zapal pomnaża: iże li obrońcy Malty dobrze się zastugują oyczynie, nasi marynarze będą mi li znaczną część w tym wdzięczności narodowej świadectwie. „ — Dziennik urzędowy

dodaie przybywające statki októrych ten list wspomina z rozmaitych portow przez minist. i marynarki wysłane, zapewniają dla załogi Maltańskiej całoroczną żywnosć.

Z Rzymu d. 13. Lutego.

Do obozu pod Civitavecchia wyszło ztąd 300 ludzi z czynnymi gwardyi narodowej. — Oczekują na przybycie obywatela Ardent kapitana, który wysłany został od jenerala Merlino do jenerala kommandującego dla obronienia iego rozkazow względem blokady tego miasta. Przygotowania ciągle czynią iak tylko ciężka artyllerya przybędzie z Gaeta zaraz okopy sypać zaczęą. Konsulat na mocy wydanej ustawy od jenerala Championnet, rozkazał aby prócz summi już wyznaczonych na opatrzenie żywnością Rzymu sto tysięcy sztukow ieszcze na ten koniec uzito.

Z Frankfurtu d. 2. Marea

W tym momencie przychodzi tu urzędowa wiadomość z Rastadt, że Francuzi d. 1 przy Kel za Ren przeszli. — Jenerał Bernadotte jest zaufanym przyjacielem jenerala Jourdan, ktorego on przednią strażą kommanduje.

Tego popołudnia przeszło około tu teyszego miasta wiele piechoty, armat i wozow amunicyynnych do Hoechst, ktore idą z Homburga. Żołnierze mówili, że wszystkie piechota stojąca wokolizach Homburga idzie do Hoechst dla uniknięcia się ich zię. Poślug listow z Stuttgartu mawszeują Cesarscy naprzod. — Do okolic Gissen i Friedberga weszły 2 półbrigady nowego zaciągu i 2 regimenta ciężkiej jazdy Francuzkiej, ktore z niższego Renu przybyły. Do Wüzburga przybyło pół kompanii Cef. Saperow. — D. 24 lutego przy-

był elektor Koloński do Elliagen, gdzie był z wielkimi uroczystościami przy-
mowany; stanął w domu kawalerow Nie-
mieckich. — Króla W. Brytanii akredyto-
wany posłał przy elektorze Kolońskim,
kawaler Heatheote, pojechał ztąd do El-
liagen. — Dotąd zdaie się na pomyslny u-
nas zanosić iarmark. Połudocne poczty
przychodzą od niejakiego czasu odwa dni
później. — Zdaie się iż rzecz względem
marszu Rofsyyskiego woyska będzie w Ra-
tysbonie większością głosow oddana zda-
niu Cesarza Jmć, przez co wezmiena sie-
bie całą negocyacyą w Rasztadt. — D. 26
lutego powrocił tu znowu Cesarski werbo-
nek z Miltenberga.

Podług poselstwa dyrektoryatu Hel-
weckiego znajduie się teraz w Szwayca-
ryi 2202 różnego gatunku agentow.

Publiczne pisma podają siłę, którą
Ałgier, Tuois i Maroko razem przeciw
Buonapartemu do Egiptu wodą i lądem
posyłaia na 100,000 ludzi. Cesarz Maro-
kański miał się obowiazać znaczne kor-
pus iazdy wystawić.

Nowy elektor Bawarski ma swoje
woysko znacznie pomnożyć, ponieważ ma
do tego stanu szczegulnieysze przywiąza-
nie. — Kardynał Roban znajduie się teraz
w Ulm. Dekerta drukarnia w Rasztadt
wydała 2gą część dziennika kongresu, w
którym znajduie się przeszło 200 drobnych
pism, a blisko 60 not urzędowych.

Z Rzymu d. 14. Lutego.

Oj kilku dni przybyło tu wiele bata-
lionow Cysalpińskiego woyska. Dobra emi-
grantow które na korzyść rzpltey Rzym-
skiej skonfiskowane zostały, zaczęto sprze-
dawać; dobr duchownych mają także
Przedać za 50 tysięcy sztukow; summa
ta na publiczne wydatki użyta będzie.

Podług listow z Neapolu pod dniem 4
t. m. pisanych, 10 mill. umowione w za-
wieszeniu broai wypłacone zostały armii
Francuzkiej. Rząd tymczasowy odmow-
ił iak mowią, wypłacenia drugiej sum-
my 4 mill. którey Francuzi żądali. Za-
częto iuż zaprowadzać rząd konstytucy-
ny, obywatele Maria Pagani i Ciaia bę-
dą iak upewniaia, dyrektorami miano-
wani.

Zawsze doświadczamy wielkiego nie-
dostatku rzeczy pierwszey potrzeby a pie-
niądze są bardzo rzadkie.

Z Lucerny d. 22. Lutego.

Wyznaczona kommissya do rewido-
wania konstytucyi zda za parę dni swoy
rappört senatowi, czyli poprawy Helwe-
ckiej konstytucyi roku 1798. Istotnieysze w
niej odmiany są następuiające: Helwecya
jest na krainy (zamiast dawnych kanto-
now) podzielona, które nowe nazwiska
otrzymaia. Na zgromadzeniach pierwiast-
kowych będą sędziowie pokoju i municy-
palni urzędnicy obierani. Wielka rada bę-
dzie się składać z 96, a rada rewizyyna
(teraźnieyszy senat) z 48 członkow. Oby-
dwie rady zostaną 4 lata, zamiast 8 na u-
rzędach i będą co rok w czwarłej części
odmieniane, &c.

Z Hagi d. 26. Lutego.

Gdy iuż ze wszystkim puściło, zaczę-
naia się znowu przygotowania do wsadze-
nia na naszą flotę niektórych woysk, któ-
ra iak tylko nayprędzey można będzie
wyydzie na morze. Przeznaczenie iey ie-
szcze nie jest wiadome; ale zapewniaia, iż
jenerał Daendels dla umowienia się z dyre-
ktoryatem o plan działania do Paryża po-
jechał.

Jenerał Francuzki Brune odebrał z Pa-
ryża kuryera, i od tego momentu slychać,

że będzie w komendancie zmieniony i znowu się do Włoch uda. — Wylew wody jeszcze u nas nie ustał.

Z Konstantynopola d. 25. Stycznia.

Ministrowie Angielski i Rosyjski częste z Reifefendim miewają konferencye, tudzież minister Neapolitański, który i tak zapewniają, zawarł imieniem dworu swego zaczepny i odporny allians z Portą Otomańską. Konferencye te dwa zdają się mieć zamiary, ieden ułożyć powszechny attak przeciwko armii Francuzkiej w Egipcie, drugi ugodzić się względem wylądowania woysk sprzymierzonych do państwa Neapolitańskiego, lub krajów Papieżkich dla wzięcia tytu armii Francuzkiej, i jeżeli ta daley wewnątrz krajów Neapolitańskich posuwać się będzie. Dnia 22go przybył tu drugi transport niewolników Francuzkich w liczbie 250 osob z bysłych wysp Weneckich; wielu z tych nie-szczęśliwych w drodze pomarło, a niektórzy z nich tudzież dwie kobiety skonały wchodząc do miasta. Znayduie się teraz 1200 niewolników Francuzkich w Bak. Spodziewamy się zawsze, iż ministrowie Europejskich mocarstw połączą swoje usiłowania dla skłonienia Porty Otomańskiej do obchodzenia się z większą ludzkością z ięńcami wojeńnymi.

Nadzwyczajny kuryer, który tu na dniu 20 przybył z Petersburga, przywiozł list od Imperatora Rosyjskiego do admirała Nelson i z bogatą tabakierą dyamentami sadzona przeznaczoną od Jego Imperatorskiej Mości dla tegoż admirała Angielskiego. Kuryer ten przywiozł pence tego wiele prezentow dla pierwszych officyerow floty Otomańskiej krążących z Rosyjską, tudzież grzejadę dyamentami sadzoną do orderu St. Anny dla vice ad-

mirala Uschakow i wiele promocyj wojskowych i gratyfikacyj do rozdania dla officyerow, żołnierzy i maytkow jego eskadry. Z Adryanopola odebraliśmy smutne doniesienie, iż rzeka Mazzara tak wzebrała i zalała to miasto, iż więcey niż tysiąc domow zniszczyła, i znaczną liczbę osob zatopiła.

Z Manheimu d. 28. Lutego.

Piszą ze Spiru pod dniem wczorajszym: " Dywizya jazdy pod rozkazami jenerala Hautpoul złożona 5 do 6 tysięcy ludzi dnia 25 przechodziła przez Lauterbourg udając się ku Strasburgowi. Jedną część tego woyska zostanie przy armii Jourdana, reszta zaś uda się do Włoch i Szwajcaryi.

Od brzegow Menu d. 2. Marca.

Donoszą z Kopenhagi, iż w krótcie wyjdzie na morze eskadra Duńska przeznaczona do krążenia przy uściu Elby. — Landgraf Hesseńkabselski dnia 25 p. m. powrócił nazad z Berlina. — Podług listow z Weilburga, jenerał Delaborde ma opuścić to miasto, woyska z dywizyi jego ledwo co stanęły w okolicach Lany przeciwny odebrały rozkaz i znowu Ren przeszły. W okolicy naszey niez nayduie się więcey nad ieden regiment jazdy. We wszystkich okolicznych stronach nałożono wielką rekwiizycyą drzewa dla twierdzy Ehrenbreitstein. — Niektóre gazety donoszą, iż iedna dywizya woysk Cesarzkich posunęła się od wyższego Palatynatu ku Würzburgowi. Dowiadujemy się z Bazylei, że PP. Greffenegg i Gresselsberg, którzy tam od wielu lat mieszkali iako akkredytowani Cesarza Jmci, dnia 21 opuścili to miasto. P. Steihsberg zostaje jeszcze dla sprawowania daley interesow tego dworu.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W E S R Z O D Ę D N I A 20 M A R C A 1799.

Z Strasburga d. 1. Marca.

Dzisiaj równo ze dniem przedśmiał straż armii pod rozkazami jen: Lefebvre ruszyła, i przeszła Ren przy Kel, gdzie wczoraj drugi most zarzucono; za nią poszło wiele parkow artylleryi i znaczna licba wozow z amunicyą i bagażami. Po południu sam jenerał Jourdan pojechał do Offenburg, gdzie tym czasem główna kwatera będzie założona. Jutro i po jutrze reszta armii Ren przejdzie; dywizya jenerała St. Cyr poydzie naprzód, i dzisiaj na noc jest tu spodziewana. Zapewnisią, że woyska nasze wkroczą wewnątrz Szwabii, a oddzielne korpus twierdzą Filipsburg będzie blokować. Wczoraj postano do Rasztađt strażę bezpieczeństwa dla ministrów zagranicznych mocarstw. — Komunukacya z Niemcami nie będzie przerwana.

P. S. Woyska nasze weszły w południe do Offenburg i dzisiaj jeszcze zająć mają L. hr, Gengenbach, Bishheim, Oberkirch, &c. Armia posuwa się w trzech kolumnach i liczy jak mówią, 85 tysięcy ludzi. Woyska znajdujące się w Szway-

caryi pod rozkazami jenerała Masseny do 60 tysięcy ludzi podają.

Z Rasztađt d. 2. Marca.

Deputacya Rzeszy odprawiła dzisiaj posiedzenie dla rozważenia noty podanej wczoraj od pełnomocnych ministrów rzeczypospolitey Francuzkiej, o to jest skutek tego posiedzenia:

Konklusum deputacyi Rzeszy d. 2. Marca.

Deputacya Rzeszy sady, że nota ministrów pełnomocnych Francuzkich pod dniem 11 Ventose, powinna być przesłana jak najprędzey wraz z przyłączeniem do niej pismami, ogulnemu seymowi Rzeszy, z przetożeniem, iż większość deputacyi Rzeszy spodziewa się, że nota ta przekona ogulny seym ogwałtowney potrzebie postawienia deputacyi Rzeszy w stanie dania zadosyć czyniącey odpowiedzi legacwi Francuzkiej na notę jej pod dniem 13 Pluvios (12 stycznia) i ciągnięcia daley negocyacji o pokoy, które tak długiey przerwy dozoły.

Przesłanie tego listu ogulnemu seymowi Rzeszy uskuteczono one bosoze postęgi zwycięzu przez ministra pełnomocnego

Cesarzkiego, a razem poda mu się na piśmie do wiadomości, że deputacya do negocyacji o pokoy Rzeszy wyznaczona, jest tego zdania, aby dać ministroom Francuzkim na notę ich pod 11 N.vos poprzedniczą odpowiedź w wyrazach następujących: — Deputacya Rzeszy nie tylko przesłała natychmiast ogólnemu seymowi Rzeszy notę ministrow pełnomocnych rzeczypospolitey Francuzkiej, ale nadto jeszcze przedmiot ten mocno mu pokochała. Ma honor o tym donieść Ministrom rzeczypospolitey Francuzkiej, a oraz zapewnić ich, iż jeżeli z jedney strony musiała byćz tkliwą, na nowe nieszczęścia, których doświadcza kraie Rzeszy, przez wkroczenie woyska, którym na nowo napełnione zostana, z drugiey strony zawsze jest ożywioną szczerą chęcią zawarcia prędkiego i trwałego pokoju. — Nakoniec nota Francuzka pod dnem 11 Ventose podług zwyczaju wraz z przyłączeniem do niej piśmami prywatnym deputowanym tu się znajdującym udzieloną zostanie. „

Z Medyolanu d. 21. Lutego.

Oj czasu ustania mrozow Austriacy znowu rozpoczęli roboty około okopow przy Weronie i w innych miejscach w dół Ałgi. Francuzi też samo czynią od strony Mantui, twierdza taliczy załogi 10 tysięcy ludzi, i za lat 3 ma być o żywność opatrzona. Liczba woysk Francuzkich w okolicy Brescia codziennie się powiększa.

Z Brukselli d. 26. Lutego.

Podobnie stało do bliskiey wojny zdają się żywić nadzieie i śmiałość insurgentow, którzy usiłują w różnych miejscach utworzyć nowe zgromadzenia. Jene t'lo dan podwsta dla tego swoją baczną; woyska pod jego rozkazami zo-

stawszy wzmocnionemi rozciągają się po wszystkiey okolicy Campine i zajmują głowniejsze przeyscia na Mozie między Wenlo, Ruremondem i Mastrichtem. Jeden znaczny oddział woyska tego usterzył w dniach w tych i rozpruszył znaczne insurgentow woyska, które wyszły z swoiego schronienia dla rozszerzenia się po departameocie Dyle. Zapewniają, że osób dwie z zakładników Brukselskich powrocily do swoich domow.

Z Medyolanu d. 22. Lutego.

List z Malty pod dnem 25 stycznia pisany, zawiera w sobie następujące szczeguly.

„Wyspa ta ze wszystkich stron jest blokowaną. Jesteśmy oddzieleni od reszty świata. Nie słychać tu, tylko huk armat bomb rozstrzaskujących się, albo okropny łoskot pochodzący z upadku jakiego domu. Nie możemy przewidzieć kiedy takowy smutny stan rzeczy koniec swoy weźmie. Pomimo ostrych środków iskich użyto i wygonia dwoch ze trzech części mieszkańców ośmielono się knuć spisek w celu zamordowania wszystkich republikanow. Naczelnicy spisku tego tajemnie korespondowali z buntownikami wiosek, i schodzili się z sobą przez podziemne lochy. Dwieście z tych ostatnich weszło w nocy do miasta i ukryli się w magazynie. Zamierzem ich było otworzyć w dzień oznaczony bramy miasta i w prowadzić tam insurgentow; zgromadzili znaczny liczbę broi dla rozdania iey między insurgentow. Szczęściem odkryto te ukryte 200 osób sześciu walecznych ochotników wyprzedzili i uderzyli na nich, zwycięznych i cof proszyl; wielu z nich dla uratowania w morze skoczyło, 40 pojmano i wraz

ich naczelnikami rozstrzylano. Niedostadziecia ta zupełnie upadła. Jednakoweż tek żywności któregośmy doświadcza li, rzeczy pierwszej [potrzeby są zbytecznie czynił nadzieie naszym nieprzyjaciółom, drogiemi: brakuie nam świeżego i solone. iż wkrótce się poddamy, lecz od czasu go mięsa, tudzież odzienia. iak 5 statkow dowiozło nam żywności, na.

D O N I E S I E N I A

Ze strony C. Kr. zachodnio Galicyjskiej dobr rządowych administracyi będą dnia 4go Kwietnia roku terażniejszego, i w następujące dni tutaj w Krakowie w kancelaryi dobr rządowych administracyi na S. Juna ulicy w domu JP. Kasparego pod Nrem 486, i dalej dnia 15 Kwietnia r. b. i w następne dni w Kozienicach cyrkule Radomskim w kancelaryi prefektury kameatney niżej wymienione dobra przez publiczną licytacya na trzy po sobie następujące lata w aręde wypuszczone, i takowa licytacya w zwyczajnych godzinach przed południem i po południu agitowana.

Cyrkuł Krakowski.

W Krakowie dnia 4 kwietnia r. b. i w następane dni będą licytowane.

Nazwiska dobr	Cena fiskalna	Zł.	R.	kr.
Dom. Proszowice	6375	.	.	.
Dom. Słomniki	5387	.	30	.
Dom. Sierostowice	5636	.	49	.
Dom. Xiążynie	6438	.	11	.
Tenuta Boronice	1191	.	18	.
Woytowstwo Wawrzeńczyce	240	52 ^o	.	.
Cyrkuł Sandomirski.				
Kunow	9006	.	.	.
Szewna	2460	.	.	.
Cyrkuł Kielecki.				
Część do Bęczkowa należąca	331	15	.	.
Dom. Dobrowoda	5030	.	.	.
Dom. Zboruwek	2825	.	.	.
Woytowstwo Murowana Wola	206	15	.	.
Cyrkuł Koński.				
Woytowstwo Tumlin				
Cyrkuł Radomski.				

W Kozienicach d. 15 Kwietnia i w następane dni będą licytowane:

Dom. Ilza	9285	.	.	.
Dobra Chwałowice	2675	.	.	.
Dobra Kowalkow	1410	.	.	.
Dobra Piędoczyn	3008	.	.	.
Dobra Pastowa Wola	2022	.	.	.
Dobra Podkunia	1577	6 ¹	.	.
Woytowstwo Lipie	163	45	.	.
Część do Mironicy należąca	661	.	.	.

Przetym obwieszcza się JP. licytantom poprzedziszto następujące punkta do ich zachowania za praw dło; iako to:

1mo Dzierżawy nowe zaczynaia się po części od d. 24 czerweca po części od 1go Lipca r. b

2do Woytowstwo Osieck będzie na 6 po sobie następujące lata w aręde puszczone. 3cio Dzierżawa ta że od innych dobr na sześć lub dziesięć lat wypuszczonea będzie, iezeli aż do dnia licytacyi pozwolenie od wyższych rząduw nato nastąpi.

Tenuta Gzowice	984	37
Cyrkuł Radzyński.		
Dobra Strzyzew	690	30
Woytowstwo Żukow	298	.
Detto Obelniki	121	15
Cyrkuł Siedlecki.		
Woytowstwo Osiek	324	11
Dom. Liw z Woytowstwem Czerwonka	1899	49 ^o
Część do Probostwa Lato-wiec należąca	694	.
Dobra Mogielnica i Budziska	701	52 ^o
Woytowstwo Rzondza	39	27
Detto Zalszczyzna we wsi Izdebn	82	16 ¹
Cyrkuł Józefowski.		
Woytowstwo Rzezycza	112	44 ^o
Cyrkuł Bialski.		
Realność Janowskiej dziekanii	563	13 ¹
Dom Krzywiewierzba Hala i Kropiwiki		
Dom. Rokitna	2215	10 ¹
Dom. Wohin	8784	55
Dom. Kobyłany	2442	46 ¹
Dom. Pieszczycz	4514	16 ¹
Dobra Dęto i Obcza	1675	45 ^o
Kostomłoty	2441	32
Cyrkuł Caeński.		
Dobra Sobibor	3196	44
Woytowstwo Bukowszczyzna w Ta nogurze	114	30

4to Każdy chęć licytowania mający ma się wpiątą część ceny fiskalney, czyli 20 procentow wynoszące wadium opatrzyć, ponieważ nikt bez poprzedniego złożenia takiego wadium do licytacji przypuszczony nie zostanie.

5to Każdy chęć licytowania mający ma się przed kommissją licytacyjną udowodnić, iż w stanie jest potrzebne z catoroznego arendownego kwantum składającą się kaucyą złożyć.

6to Ten który jako najwięcej dający zostanie będzie obowiązany, takową już in-
totulowane i potrzebnym zaświadczeniem tyżącego się sądu ziemskiego opatrzoną
kaucyą najdalej w sześciu tygodniach po licytacji tym pewniery złożyć, ile wprze-
ciwnym razie po upłynionym wyznaczonym czasie tenże nietylko złożone wadium,
lecz także dostąpienie nabyte do dzierżawy utraci, i nwa licytacya na dobra przez
niego zalicytowane natychmiast rozrządzona zostanie.

7mo Powinien ten, który na imię inzego dobra iakie licytować chce, plenipoten-
cyą legalną wywieść się, i takową do protokutu licytacyjnego złożyć

8vo Od licytacji nietylko żydzi, lecz także wszyscy ci są wyłączeni, którzy za-
dnych kontraktow prawnie zawierac nie mogą

9no Wszelkie porozumienie na przeciw skutku licytacji, odmowienie licytantow,
i bądź iakiekolwiek postępowania, które licytacji przeszkadzac by mogli, zakazane się.

10mo Wreszcie wolno każdemu i st, wszystkie kondycye dzierżawy i licytacyjno-
co dziennie w zwyczajnych godzinach urzędowych w kancelaryi Ces Kr. dobr rządow-
wych administracyi, lub też w kancelaryi prefektury Kozienickiey przyrzec

Z Ces. K. zachodnio-Galicyjskiej dobr rządowych administra-
cyi. W Krakowie dnia 31 Stycznia 1799.

Jożef de Melnitzki m. p. Konsyliar Gubernialny
i dobr rządowych administrator.

Ces. Krol. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodnię oznajmują tym Edyktem Pana
Ignacemu Romanowi Potockiemu oycu i Chrystynie z Izabellą niegdys Xiężną Lubomierską spłodzo-
ney corce, niemnię Stanisławowi Kostce Potockiemu i Alexandrze z Lubomierskich małżonkom, i a-
ko też Sewerynowi Rzewuskiemu i Konstancy z Lubomierskich małżonkom, nakoniec Janowi Potoc-
kiemu i Juliannie z Lubomierskich małżonkom, Antoniego niedys Xcia Lubomierskiego sukcesorom,
że Pani Zofia z Krasieńskich Wodzicka u sądow tych, o przeięcie sprawy przez Annę z Zamoyskich
Xiężną Sapieżyną względem summy 2000 czer. zł. przeciw sobie wyniesionej, żałobę na nich podała
opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostaną, lub czy weale w C. K.
państwach dziedzicznych, znajdują się, onymże pozwanym patrona tuteyszego Pana Męcińskiego z ich
szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym processtien, podług ordynacyi sądowej, rozpocznie
się i ukończony będzie, oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie
przyzwoitym sami stanęli, albo jeżeli iakie mają swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu
wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i
podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzą;
gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikającą samiby sobie podług
opiewu C. K. Praw przypisać winni byli.

Jożef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlachodnię Galicyi Zachodnię.
W Krakowie dnia 23 Stycznia 1799 roku.

Ascher.

Nakłoniony przez złe sprawowanie się mego syna Stanisława Grochowskiego, wydziedziczy-
łem go podług przepisarych prawem formalności i od wszelkiej sukcesyi spadku oddalił. Ostrze-
gam przeto każdego aby temu wyrodnemu synowi o którym ja więcej wiedzieć nie chcę, ani na jego
ani na moje imię nie niekredytował, gdyż ja z niego nie nie zapłacę, ani nie wynadgrodzę, jeżeli-
by kto iaką przez niego szkodę poniósł.

Woyciech de Grochowski.

Uwiadomia się Publiczność iż z wyroku Magistratu Kazimierskiego dnia 27 Marca r. b. o go-
dzinie 9 z rana w Ratuszu Kazimierskim roznie nabie iako to: Ius ra zwięciadła, stółki, kommodity
stołki, kanapy i tym podobne więcey dającemu sprzedawane będą.